

10 e Kamer

Nr. 1137/11
VAN HET PARKET

Nr. C/1151/13
VAN HET ARREST

BP:

28 juni 2013

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. GE.66.97.407/05 van het Openbaar Ministerie en van:

geboren te op wonende te

burgerlijke partij,

tegen:

1. Nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

2. Nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

3. Nr. invalide, geboren te op
wonende te.

4. Nr. (...) (niet in de zaak voor het hof)

beklaagde,

verdacht van:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999), de bij artikel 99, § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden door namelijk

1. In strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 17 juni 2004 bij het bouwen,

het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk door in strijd met de afgeleverde vergunning

1.1. de gelijkvloerse verdieping drie meter minder diep te hebben gebouwd

1.2. achteraan het perceel een bijkomend gebouw te hebben opgericht voor het onderbrengen van toiletten

1.3. de trap van de buitenruimte naar de eerste verdieping niet te hebben voorzien

1.4. de badkamer op de eerste verdieping te hebben ingericht als sas dat vanaf de traphal toegang geeft tot het plat dak (later terras) en de keuken

1.5. de bouwdepte van de keuken 1 meter te hebben uitgebreid om ruimte te creëren voor een badkamertje, waardoor de keuken geen daglicht meer ontvangt.

(...) de derde en (...)

te   n de periode van 1 mei 2005 tot 28 mei 2005

met de omstandigheid dat de derde een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen bouwt

2. in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van 24 maart 2006 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk door in strijd met de afgeleverde vergunning

2.1. het plat dak als terras te hebben ingericht door het plaatsen van een tegelvloer,

(...) de derde en (...)

te   in de periode van 24 maart 2006 tot 31 maart 2006

met de omstandigheid dat de derde een persoon is die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen bouwt,

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 7 juni 2011, 21° kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

*op strafrechtelijk gebied:

Veroordeelt   voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde teniastoleggingen. 1.1 tot en met 1.5 en 2.1 samen, tot een geldboete van € 2.000.

Verhoogt de geldboete met 45 decimes, aldus gebracht op € 11.000.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat   verplicht is een bedrag van € 25, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op € 137,50, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt   veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van € 25. Deze vaste vergoeding dient thans, als gevolg van de indexatie voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S.; 16 februari 2011), te worden begroot op € 31,28.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 167,34.

Veroordeelt   hoofdelijk (met twee medeveroordeelden) tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 167,34.

wat betreft de herstellvordering:

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van   en van de burgerlijke partij het herstel op het perceel gelegen te   kadastraal bekend als   door uitvoering van de volgende aanpassingswerken:

- het afdak in lichtdoorlatende platen boven het terras op de eerste verdieping en de pijlers waarop het afdak steunt, moeten worden afgebroken.
- het terras op de eerste verdieping moet door het aanbrengen van een balustrade worden afgebakend zodat een afstand van 1,9 m wordt bewaard tot de linker perceelsgrens.

en dit binnen een termijn van vier maanden, onder verbeurte van een dwangsom lastens de eerste en tweede veroordeelde ten voordele van het college van burgemeester en schepenen van   van het openbaar ministerie en van de burgerlijke partij van € 250 per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

op burgerrechtelijk gebied:

Veroordeelt de beklaagde hoofdelijk (met twee medeveroordeelden) om een provisie van € 1,00 te betalen aan de burgerlijke partij

Houdt de beslissing over de kosten, de intresten en de rechtsplegingsvergoeding aan en stelt de zaak voor verdere afhandeling op burgerrechtelijk gebied onbepaald uit.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan."

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 15 juni 2011 door de beklaagde tegen alle beschikkingen;
- 16 juni 2011 door het openbaar ministerie tegen deze beklaagde.

* * *

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 31 mei 2013 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van de heer substituut-procureur-generaal.

De burgerlijke partij was niet aanwezig en werd niet vertegenwoordigd.

2. De hoger beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld.

3. Voor zover bewezen komen de misdrijven in hoofde van de oorspronkelijk derde beklaagde voort uit een zelfde opzet en zijn zij in die zin door één feit, namelijk een complexe gedraging, opgeleverd. De termijn van de verjaring van de strafvordering nam een aanvang op de datum van het laatste feit, dit is 30 maart 2006. De termijn van vijf jaar werd gestuit door de behandeling van de zaak op de terechtzitting van de eerste rechter op 8 maart 2011. Sindsdien is geen vijf jaar verlopen, zodat de strafvordering niet vervallen is door verjaring.

4. De aan de beklaagde te last gelegde feiten maken nog steeds een misdrijf uit. Zij maken thans een inbreuk uit op en worden strafbaar gesteld door art. 6.1.1, eerste lid, 1° en tweede lid, VCRO. De op de misdrijven gestelde straf, namelijk een gevangenisstraf van vijftien dagen tot vijf jaar en met een geldboete van € 2 000 tot € 400 000 of één van deze straffen alleen, verschilt niet van de straf geldend ten tijde van de feiten.

5. Voor de uiteenzetting van de relevante feitelijke gegevens verwijst het hof naar de overwegingen in dit verband van de eerste rechter onder

randnummers 4 tot en met 10, die hier kortheidshalve als uitdrukkelijk herhaald worden beschouwd.

6. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het hof zijn de telastleggingen 1.1 tot en met 1.5 en 2.1 voor de beklagde bewezen, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid. Het hof steunt zich in het bijzonder op de visuele vaststellingen van de verbalisanten en de verklaring van de beklagde die, ook voor het hof, de telastleggingen niet heeft betwist.

7.1. De door de eerste rechter uitgesproken straffen waren wat betreft keuze van straf, strafmaat en verantwoording passend. Het hof maakt de overwegingen van de eerste rechter in dit verband tot de zijne. Inmiddels kent de beklagde gezondheidsproblemen, staat hij onder schuldbemiddeling en zijn er familiale problemen. Het herstel bevolen in het bestreden vonnis is intussen ook uitgevoerd. Met aanneming van deze verzachtende omstandigheden beperkt het hof daarom de straf zoals hierna bepaald.

7.2. De straf op te leggen aan de beklagde gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven. Hij werd tot op heden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, de beklagde zich in de toekomst niet meer aan een dergelijk misdrijf zal schuldig maken en verleent daarom uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

7.3. De beklagde pleegde het misdrijf na 29 februari 2004 en voor 1 januari 2012, zodat de geldboete moet worden verhoogd met 45 opdecimen.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De vergoeding voor administratieve kosten moet worden bepaald op € 51,20 (artikelen 2 en 31, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950, zoals laatst gewijzigd bij art. 1 van het K.B. van 13 november 2012 (B.S., 29 november 2012). Ook deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf.

8. De herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen is niet langer gegrond. Op 29 februari 2012 stelde de bevoegde ambtenaar vast dat het in het bestreden vonnis bevolen herstel is uitgevoerd.

9. De burgerlijke partij heeft als gebruiker van het aanpalend gebouw door de bewezen misdrijven schade geleden. Bij gebrek aan gegevens die een meer precieze raming toelaten kan zij in billijkheid worden geraamd op € 1.

OP DEZE GRONDEN

Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak voor de beklaagde en bij verstek voor de burgerlijke partij,

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald, de artikelen aangehaald door de eerste rechter en:

- art. 85 Sw.
- art. 211 Sv.
- art. 1, 8 en 14, §1 van de wet van 29 juni 1964 op de opschorting, het uitstel en de probatie,
- art. 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het vonnis in de mate dat het is bestreden, als volgt:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde voor de misdrijven omschreven in de telastleggingen 1.1 tot en met 1.5 en 2.1 samen tot een geldboete van € 700, vermeerderd met 45 opdecimen tot € 3 850 of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest gedurende een termijn van drie jaar evenwel uitsluitend voor de helft van de geldboete en van de vervangende gevangenisstraf,

verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ niet langer gegrond en verklaart de vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van € 25, vermeerderd met 50 opdecimas tot € 150,

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een vergoeding voor administratieve kosten van € 51,20

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beide aanleggen gevallen aan de zijde van het OM, dlt hoofdelijk met de twee medeveroordeelden wat de kosten in eerste aanleg betreft, vaststellende dat deze ondeelbaar werden veroorzaakt door de misdrijven die aan de beklaagden gemeen zijn; begroot de kosten op 167,34 in eerste aanleg en op 167,02 in beroep,

op burgerrechtelijk gebied:

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij van € 1, meer de vergoedende rechte vanaf 1 januari 2006 (gemiddelde datum) tot heden en de verwijzende vanaf heden,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten gevallen aan de zijde van de burgerlijke partij, begroot op € 165 rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg en op € 0,00 in beroep,

verwerpt het meer of anders gevorderde als niet gegrond.

Kosten eerste aanleg: € 167,34

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 39,90

Afschriften akten hb: € 5,70

Opstelrecht ber. bekl.: € 30,00

Dagvaarding: € 76,24

€ 151,84

+ 10 %: € 15,18

Totaal: € 167,02

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en en in openbare terechtzitting van 28 juni 2013 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier